

den dood aan onzen kring ontrukkt werden. Belangrijke verliezen hadden wij te betreuren.

De Eerste Klasse verloor in den Heer A. J. D'AILLY een werkzaam en kundig medelid, de artseniĳbereidkunde in Nederland eenen waardigen vertegenwoordiger. Op den 23sten April van het jaar 1847 in het Instituut geroepen, deelde hij met ijver in de werkzaamheid der Klasse. Het was niet alleen de toepassing der natuurwetenschappen op de Pharmacie, die in D'AILLY eenen gelukkigen beoefenaar vond, maar ook op het gebied der zuivere natuurkennis, waar men niet aan dadelijke toepassing denkt, strekte zich zijne werkzaamheid uit, en de werken der Klasse behelzen menige belangrijke waarneming van hem op het veld der entomologie. Teregt mogen wij dus zijn verlies betreuren. Eenigen tijd reeds was zijne gezondheid kwijnende, hetgeen, nevens andere gebeurtenissen, hem bewoog, ondanks de opregte bedenkingen zijner medeleden, zijn ontslag als lid des Instituuts te nemen. D'AILLY overleed kort daarna, in het voorjaar van dit jaar.

Een binnenlandsche en een buitenlandsche Correspondent ontvielen aan dezelfde Klasse. Mr. THEODORUS VAN SWINDEREN, Hoogleeraar in de Wis- en Natuurkundige Faculteit der Groningsche Hoogeschool, overleed op den 11^{den} April 1851, in 66-jarigen ouderdom. 's Mans nuttige werkzaamheid aan de Hoogeschool, zijne goedgehartige hulpvaardigheid voor allen die der wetenschap zich toewijdden, en welke ik zelf mij met erkentelijkheid herinner, het werkzaam deel eindelijk, dat hij gedurende zijn geheele leven in de bevordering van het lager-onderwijs genomen heeft, verzekerden hem de hoogachting zijner tijdgenooten en de erkentelijkheid der nakomelingschap.

Op den 15^{den} Januarij 1851, overleed in 79-jarigen ouderdom, te *Upsala*, JONS SVANBERG, Hoogleeraar in de Wiskundige Wetenschappen, vroeger Secretaris der Akademie van Wetenschappen te *Stockholm*. Niet alleen in beide deze gewigtige betrekkingen was hij met ijver werkzaam, maar ook de natuurwetenschap zelve werd door hem met een uitstekend gevolg beoefend, met vele belangrijke nasporingen en ontdekkingen verrijkt.

De Tweede Klasse verloor op den 2^{den} Mei van dit jaar in

82-jarigen leeftijd, een harer oudste leden in **Mr. PIBO ANTONIUS BRUGMANS**, den 27sten April 1809 tot lid verkozen. Wanneer den Staatsman de liefde tot de wetenschap kenmerkt, wanneer hij bij de beslommering van het openbaar leven den vrijen tijd aan de bevordering der menschelijke kennis besteedt, wanneer hij met warmte elke gelegenheid aangrijpt, om de belangen van wetenschap en kunst voor te staan, dan wordt dat teregt als een verblijdend verschijnsel beschouwd. Het Instituut kan onder zijne leden menig Staatsman aanwijzen die, èn door eigen arbeid èn door zijnen invloed op het openbaar gezag, de belangen van wetenschappen en kunsten voorstond. Zoo ook was **BRUGMANS**. Uit een in wetenschappen beroemd geslacht ontsproten, was hij van zijne jeugd af met liefde voor haar vervuld. Zijn levensloop bragt hem echtermeer op het gebied van praktische werkzaamheid, en hooge Staatsbetrekkingen werden achtereenvolgens door hem met eere vervuld. Maar dit alles was niet in staat, de eenmaal ontstoken vonk te blusschen. Vroegtijdig reeds begon hij zich aan de studie der Vaderlandsche Geschiedenis toe te wijden; vooral waren het de Vaderlandsche Oudheden die in hem eenen gelukkigen onderzoeker vonden. Ook de Klasse plukte daarvan de vruchten, door zijne beschouwingen over de oude houtwegen in de Valthemer veenen, en het deel dat hij nam aan de opgravingen te Wijk bij Duurstede. In alles wat het Instituut betrof, bleef hij ook op ver gevorderden leeftijd belang stellen, en wij herinneren ons allen, hoe op eene der laatste Algemeene Vergaderingen de waardige grijsaard met jeugdig vuur voor de eer der Instelling gesproken heeft.

Nog verloor dezelfde Klasse twee verdienstelijke Correspondenten. **Mr. ARENT VAN HALMAEL JUNIOR**, op den 31sten October 1839 tot Correspondent verkozen, overleed te *Leeuwarden* den 29sten September 1850. "Een zestigjarig leven" heeft elders een vriend van den overledene gezegd, "tusschen de trouwe waarneming van een gewichtig ambt, en de ijverige beoefening van Wetenschappen en Kunsten verdeeld; door liefde, vriendschap en algemeene hoogachting veraangenaamd; door geene rampen verstoord; door menschlievendheid en zucht voor het algemeen